

μερ του ελπε βαβαλλισμένους τὸ ἄλογο του καὶ φεύγοντας :

—Γειά σου ἀγαπητέ...Θά τηλεγραφήσω στὴν ἐφημερίδα μου πὼς πληρώθηκε γιὰ νὰ τὸ μάθουν οἱ δικοί σου...Κί' ἂν τύχη νὰ δῆς τὸν ἀνταποκριτὴ τοῦ Ρέουτερ, μὴ σοῦ φύγει λέξη γιὰ δλα αὐτά!...

—Ἡ ἐφημερίδα μου ! σκέφθηκε ὁ Ἄνσευ.
Καὶ ἀνασηκώθηκε μὲ κόπο. Λίγα μέτρα μακρότερα, εἶδε τ' ἄλογο του πεσμένο καταγῆς, σκοτωμένο...Ὁ Ἄνσευ ἀναστέναξεν ἀπελπισμένα. Ἐξαφνα ὁμως πῆρε τὸ μάτι του μιὰ γκαμήλα, πού εἶχε ξαπλωθεὶ ἠρεμωτάτα κοντὰ στὴν φοινικιά. Ἡ γκαμήλα αὐτὴ δὲν ἦταν ἀπὸ τὴς διὰς τους. Ἦταν γκαμήλα Δερβίση πού θάχε σκοτωθῆ. Μὲ μεγάλη προσπάθεια τότε ὁ Ἄνσευ σηκώθηκε. Προχώρησε πρὸς τὴν γκαμήλα. Πὼς πονοῦσε!...Σφιγγοντας τὰ δόντια ἀπ' τοὺς πόνους, κατώρθωσε νὰ σκαφαλῶρη στὴ ράχη τῆς. Τὸ ζῶον σηκώθηκε ὀρθιο. Καὶ τότε ὁ Ἄνσευ, αἰματομένος, ἐλευεῖνος, ἄρχισε νὰ καλπάζη πρὸς τὸν τηλεγραφικὸ σταθμό...

Μετ' ἐν τούτοις αἰθουσα τοῦ τηλεγραφείου βασιλευε μεγάλη ἡσυχία. Ἐξαφνα, ἢ πόρτα ἀνοίξε, κί' ἓνας ἄνθρωπος γεμάτος λάσπη καὶ αἵματα μῆχη τριζιλίζοντας μέσα.

—Πόση ὥρα χρειάζεται γιὰ νὰ φθάσῃ ἓνα τηλεγράφημα στο Λονδίνο ; ρώτησε μὲ ἀσθενικὴ φωνὴ τὸν ὑπάλληλο.

—Λυὸ ὥρες !
—Ὡστε προσφθάνω !... Στὴς τρεῖς ἡ ἐφημερίδα θά τὸ εἶχῃ καὶ θά προφθάσῃ νὰ μῆ... Γρήγορα... χαρτί... μολύβι...
Ὁ ὑπάλληλος κατὰπληρτος τοῦ ἔδωσε λίγο χαρτί καὶ ἓνα μολύβι. Ὁ Ἄνσευ—γιατί αὐτὸς ἦταν—συντάξας, μὲ πυρετὸ, τὸ τηλεγράφημά του, καὶ τὸ παρέδωσε τὸν ὑπάλληλο... Κατόπιν πῆγε κί' ἔπεσε σ' ἓνα πάγκο, μισοπεθαμένος...
...Κατὰ τὴς τέσσερες, δύο ἄλλοι ἄνθρωποι καθύρθου, κατασκονομένου, εἰσώρησαν μὲς στοῦ τηλεγραφείου.

—Τὶ ὥρα εἶνε ; φωνάζαν ἀισθημαῖοντες τὸν ὑπάλληλο.
—Τέσσερες !
—Κατὶορ ! εἶπεν ὁ Μόρμος. Δὲν προσφθάνομε !... Κανέναν ἄλλο δημοσιογράφου πέρασε διόλου ἀπὸ δω...
—Μάλιστα, κύριε. Τὸ τελευταῖο τηλεγράφημα τὸ ἔστειλε, στὴν μιὰ, ὁ κύριος... εἶπεν ὁ ὑπάλληλος δείχνοντας τὸν πάγκο τοῦ βάρους.

Οἱ δύο ἀνταποκριταί, ἐγύρισαν πρὸς τὰ ἐκεῖ ἀφίνοντας νὰ τοὺς ἐσφίγη μιὰ ζουγιὴ λάσπη.
Καὶ τότε εἶδαν τὸν Ἄνσευ, γεμάτο αἵματα, γλοιο. μισοπεθαμένο, νὰ τοὺς χαμογελάη θρη βρυτικά...

**ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΕΤΕ
ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ**

Τὸ ψῆφισμα τῶν μακροχρονίων στὴν Καλλιφορνία γίνεται ἀπὸ 3.000 ὄψτες. Ἡ κοίτη τῆς μακροχρονιόφρου περιοχῆς τῆς ἠκλάσσης ἀπέχε: 1-6 μίλλια ἀπὸ τὴν πρκαλία. ἔχει δὲ βάθος 1 - 25 ὄργουον !

— Ἀπὸ τότε πού ἀνοίχθηκεν ὁ ἰσθμὸς τοῦ Σουέζ, παρετηρήθη σχετικὴ ἑλλειψις ψυχρῶν στή Μεσόγειο. Τοῦτο ὀφείλεται σὸ εἶν διὰ τοῦ ἰσθμοῦ διεπεριωθήσκη ἀπὸ τὸν Ἰνδικὸ Ὀκεανὸ ἓνα σωρ καρχαρίες, οἱ ὁποῖοι κινερόροχίλίζουν τὰ ψῆφια τῆς Μεσογείου !

— Τὰ δάση τῆς Εὐρώπης σκεπάζουν τὰ 25 ο)ο τῆς ἐπιφανείας τῆς !

Ἀπὸ αὐτά, τὰ 45 ο)ο ἀνήκουν στή Ρωσσία, τὰ 34 ο)ο στή Νορβηγία καὶ Σουηδία, τὰ 26 ο)ο στήν Αὐστρία, τὰ 17 ο)ο στή Γαλλία, τὰ 10 ο)ο στήν Ἰσπανία, τὰ 5 ο)ο στήν Πορτογαλλία καὶ τὰ 4 ο)ο στή Μεγάλη Βρετανία.

— Τὸ ἀκρότατο σημεῖο τῆς γῆς, ὅπου κλλιτεργεῖται ἡ βρώμη εἶνε ἡ Κέγγη τῆς Σουηδίας, ἡ ὁποία βρίσκεται 40 μίλλια βορειότερα ἀπὸ τὸν Βόρειο Πολικὸ κύκλο ! Ἡ δὲ κλλιτεργεία τοῦ σιταριοῦ ἐνεργεῖται 40 μίλλια βορειότερα κί' ἀπὸ τὸ σημεῖον αὐτό, ἤτοι 80 μίλλια ἐν ἄλῃ πρὸς βορρὰν τοῦ Πολικοῦ κύκλου !

— Ἐνὸς ἐλθετὸς ἱατρο—φιλόσοφος ἐξέδωκε τελευταίως μιὰ πρκαμτεία, στὴν ὁποία ἰσχυρίζεται, εἶν γιὰ νὰ ζῆσῃ, κανεῖς πολλὰ χρόνιαν δὲν τοῦ χρειάζονται πρὰ τὰ ἐξῆς μόνον δύο πράγματα : Φ α ἰ ὁ ρ ὁ τ ῆ ς καὶ κ ἰ ν ῆ σ ῖ ς.

Τελειώνει δὲ τὸ βιβλίον του μὲ τὸ ἐξῆς ρητόν : « Ἡ ἀνακάλυψις τῆς ἀλήθειας κί' ἡ πράξις τοῦ κηλοῦ ἐκείνου εἶνε ὁ μόνος πρκαμτικὸς σκοπὸς τῆς φιλοσοφίας ».

— Ἡ ἀρχαία Ρώμη διηγεῖτο σὲ δεκαπέντε τετράγωνα. Εἶχε 17 φυλκιάς, 11 δικαστήρια, 133 γκαὺς ἀπεριωμένους στοὺς θεοὺς, 9 ἱπποδρόμια κί' 3 ἀμφιθέατρα.

Στέφανος Γρατίου

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΣΤΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ράλλης καὶ Μαυρομιχάλης

Ἄνταν οἱ δύο συμπέθεροι, ὁ Ράλλης καὶ ὁ Μαυρομιχάλης, πινόναντε, γιὰ λόγους πολιτικούς, ὁ μακαρίτης Ράλλης, ἐξώδευε ὄλην τὴν γνωστὴν ἐξυπνάδα του, γιὰ νὰ σατυρῆσῃ τὸν συμπέθερόν του.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἔλεγεν :
—Ὁ κ. Μαυρομιχάλης γράφεται ἔτσι γαλλιστί : « Μαυρομιχάλης », πού ἂν τὸ διαβάσῃς ἑλληνικὰ, θά τὸ πῆς « Μορομιχάλης »!

Ποῖος πῆρε ἐπὶ τέλους τὸ βραβεῖο

Ὁ Γαβριηλίδης ἐπέμεινε ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶνε λαὸς, ὁ ὁποῖος ποτὲ δὲν ἐκάθησε νὰ σφεαθῆ σοβαρῶς.

Ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ εἶχαν διαφορετικὴ γνώμη, ἀποφάσισε νὰ τοὺς τὸ ἀποδείξῃ.

Ἐγράψε λοιπὸν εἰς τὸ «Μὴ χάνεσαι» τὸ ἐξῆς ἐρώτημα, δίδων μεγάλη βραβεῖα, σ' ὁποῖον στείλει σωστὴ ἀπάντησιν :

Ἐἶνε δυνατὸν στήν Ἑλλάδα νὰ τυμφεθῆ καρεῖς τὴν τρίτην ἐξαδέλφηρ τῆς χῆρας του, χωρὶς νὰ παραβῆ τὸ κανονικὸν δικαίωμα καὶ τοῖς κανόνας τῆς οὐλοθόζου ἐκκλήσιας ;

Πλήθος Ἕλληνες, ἀπάντησαν τότε «ναί» καὶ ἔφερον διάφορα παραδείγματα. Ὅλοι δὲ περιμέναν τὰ βραβεῖα.

Τότε ὁ Γαβριηλίδης τοὺς ἀπάντησε :

Ἄχρηδες ! Πὼς θά ἐπαυδοθῆτε τὴν ἐξαδέλφηρ τῆς οὐζῆου σας, ἀφοῦ ἡ οὐζῆου σας εἶνε... χῆμα ;

Ἐἶν ἡ οὐζῆου σας εἶνε χῆμα, σεις κατὰ συνέπειαν, πρῶτε νὰ ἔχετε πεθάνῃ !

Κ' ἔτσι τὸ βραβεῖον τὸ κέρδισεν μόνον ὁ...Γαβριηλίδης.

Ἡ δύναμις τῶν ἀνάνδρων

Ὁ περιήμιος σατυρικὸς τῶν Πατρῶν, Μῶμος ὁ Πατρῶν, (Ἡλίας Συνοδινοῦ) ὁ γράμας τὴν καυστικὴν κατὰ τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ σάτυρα, στὰ 1898, πού ἄρχιζε ἔτσι :

Ἐξελπίχῃ ὅταν εἶδε ἓνα ἀχρηστον καὶ ἀνίκανον δικηγόρον, ἀπὸ μιὰ Πελοποννησιακὴ πόλι, νὰ διορισθῆ Πρωτοδίκης. Ἦταν καὶ τότε ἡ δικαιοσύνη, φαίνεται, κάλαθος νομικῶν ἀχρηστον.

Τοῦ ἔγραψε λοιπὸν τὸ ἐξῆς ἐπίγραμμα, σὲ μιὰ ἐφημερίδα τῶν Πατρῶν.

Σ' ἀλέγγων οἱ δυνατῆς, πείματα μὲτ' ἡμῶν, καὶ γιὰ νὰ τοὺς ἐκαταχῆς, ἔνεκεν...Πρωτοδίκης.

Λένε πὼς ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ζεῖ καὶ δικάζει ἀπὸ ἀνωτέρας δικαστικῆς θέσεως, καὶ σήμερον ἀκομηδὲν τοῦ τὸ ἐσυγχώρησε αὐτὸ τοῦ Μῶμου, ἀλλὰ μὲ κάθε τρόπον, ἐνεργοῦσε στοὺς ἄλλους συναδέλφους του, νὰ τον καταδιώξουν, γιὰ τὸ σατυρικὸν του τὰ ποιήματα, τὰ ὁποῖα ἠθέλε νὰ παραστήσῃ, ὡς ἐξυβρίζοντα τὴν τότε Κυβέρνησιν τῆς χώρας !

Ὁ μακαρίτης Σακελλαρίου, ὁ γνωστός καὶ δυνατὸς τότε δημοσιογράφος κ. Σακελλαρίου, μόλις τὸ ἔμαθε εἶπε :

—Οἱ ἀνάνδροι, ὅταν γίνονται δικασταί, ἀποκοτῶν μιὰ δύνανμ κί' αὐτὴ ὄχι δικὴ των.Τὴν δύνανμ τῶν Νόμων πού διαχειρίζονται.

Τὸ γλωσσικὸ ζήτημα

Μαζὶ μὲ τοὺς πολλοὺς γλωσσολόγους καὶ γλωσσολόγους τοῦ παρελθόντος, εἶχαν ἐμφανισθεῖ κί' ἓνας δυστυχημένους, Μελαχχοῖνος, ὁ ὁποῖος ἄφησε τὴ δουλειά του καὶ κῆταξε νὰ φτιαγῇ ἡ νὰ ἐξελληνίσῃ λέξεις.

Ὁ Μελαχχοῖνος τὴν ἐποχὴ ἐκεῖνη, 1890 καὶ κάτω, ἔπαιξε σπουδατὸ ρόλο στὰ σατυρικὰ καὶ σοφιστὰ φέλλα τῶν Ἀθηῶν.

Νὰ τῶρα καὶ ἡ παραγωγὴ-μερικῶν λέξεων...Μελαχχοῖνοῦ, γιὰ δειγμα.

- Ποτόνι=ἐκ τοῦ πῖσο ὄλοι.
- Πότμος=ἐκ τοῦ πῶλῃ αἷμα.
- Μποζόια = λέξις πολυσύνθετος ἀπὸ τὸ ἔν πυρὶ ζέειν ὄλα.
- Πεζβένης=«πεζῆ βαίνειν».
- Μῆιον=ἀπὸ τὸ «μὴ ὄλον».
- Ἀουφουλακί = ἀπ' τὸ «Ἄι στή φουλακί».
- Ματίνο=ἀπὸ τὸ «ματῖνω».
- Κουταβάκης = ὁ κουτσὸς βαίνειν.
- Κραοί=ἀπὸ τὸ «κράο σείειν».
- Μουσαφίρης=ἀπὸ τὸ «ἤμισυ ἀφαιρεῖν».
- Πανταῖον γιὰτὶ πάντα ἀνοῖειν».
- Αὐλάπι=ἀπὸ τὸ «δουλεῖον ἄπτομα».
- Υπενομιαζῆς=ἀπὸ τὸ «εἶπ' ὁ ἐνομιατοῦρη».

